

Top 3 bài văn mẫu Phân tích lời nhờ cậy thuyết phục Thúy Kiều khi Trao duyên trong 12 câu thơ đầu Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Phân tích lời nhờ cậy thuyết phục Thúy Kiều khi Trao duyên trong 12 câu thơ đầu Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Truyện Kiều là một kiệt tác văn học của Đại thi hào Nguyễn Du để lại cho nền văn học Việt Nam. Tác phẩm mang nhiều giá trị nhân đạo khiến độc giả phải suy ngẫm. Một trong những đoạn trích nổi bật lột tả rõ nét nội tâm nhân vật Thúy Kiều chính là đoạn trích “Trao duyên.”

Khi gia đình gặp nạn, để giải cứu cho cha và em trai, Thúy Kiều buộc phải trao lại mối duyên của mình cho Thúy Vân:

“Cậy em, em có chịu lời,
Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa.”

“Cậy, lạy, thưa” là những từ mà người ở vai dưới nói chuyện với người vai trên. Những từ ngữ này thể hiện sự tôn trọng đặc biệt của Kiều dành cho người em gái mà mình nhờ vả. Dù mình ở vai trên nhưng Kiều không dùng sự ra lệnh đối với em. Tuy trong lòng cô nhiều suy nghĩ, trăn trở nhưng vẫn bình tĩnh xử lí, sắp xếp, thu vén chuyện của mình.

"Giữa đường đứt gánh tương tư,
Keo loan chấp môi tơ thừa mặc em.
Kể từ khi gặp chàng Kim,
Khi ngày quạt ước, khi đêm chén thề.
Sự đâu sóng gió bất kỳ,
Hiếu tình khôn lẽ hai bề vẹn hai?"

Kiều trình bày với em về hoàn cảnh của mình, về mối tình dang dở của mình với chàng Kim và mong em hãy thấu hiểu cho nỗi khổ của mình mà chấp nhận mối tơ thừa của chị. Hai người đã có những hẹn thề gắn bó dài lâu nhưng nay Kiều không giữ lời hứa đó. Bởi lẽ, nàng không thể hoàn thành cả “chữ hiếu” lẫn “chữ tình”; nên “chữ tình” này, xin gửi lại để Vân thay chị thực hiện. Từng lời nói của Kiều là nỗi đau khổ, day dứt mà nàng đang phải trải qua. Nào ai muốn nhìn thấy cha và em trai bị oan trong tù? Nào ai muốn rời bỏ người mình yêu thương khi tình cảm rất mặn nồng? Ta càng thêm thương xót cho nàng Kiều bạc mệnh.

"Ngày xuân em hãy còn dài,
Xót tình máu mủ, thay lời nước non.
Chị dù thịt nát xương mòn,
Ngậm cười chín suối hãy còn thơm lây."

Vân còn trẻ, đang trong độ tuổi xuân thì, chàng Kim lại là tài tử hiếm có, nếu Vân thay Kiều đến với Kim Trọng thì nàng Kiều sẽ yên tâm mà ra đi vì dù sao đi chăng nữa Vân với Kiều cũng cùng chung giọt máu. Để cảm kích sự đồng ý của Vân, dù cho Kiều có ‘thịt nát xương mòn’ nơi đất khách quê người nàng cũng yên tâm mà ra đi, không còn suy tư trăn trở.

Đoạn thơ gây ám ảnh người đọc bởi nó làm hiện ra trước mắt chúng ta một bức tranh như thực về nàng Kiều trọng tình, trọng nghĩa, ta phần nào hiểu thêm, đồng cảm, thương xót cho số phận một cô gái “hồng nhan bạc mệnh.”

Điểm nổi bật làm nên thành công vang dội của tác phẩm đó chính là thể thơ lục bát dân gian của dân tộc. Đoạn trích sử dụng những câu cảm thán đã khắc họa thành công tâm trạng, nỗi lòng của Thúy Kiều khi trao mối duyên của mình cho Thúy Vân.

Đoạn trích nói riêng và tác phẩm nói chung đã góp một phần không nhỏ vào việc làm đa dạng nền văn hóa dân tộc. Nhiều năm tháng qua đi nhưng đoạn trích “Trao duyên” cùng tác phẩm Truyện Kiều vẫn giữ nguyên giá trị ban đầu của nó và để lại nhiều ấn tượng sâu sắc trong lòng bạn đọc.

Văn mẫu lớp 10 Phân tích lời nhờ cậy thuyết phục Thúy Kiều khi Trao duyên trong 12 câu thơ đầu mẫu 2

Khi phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên của Nguyễn Du, điều để lại nhiều dư vị cho người đọc nhất có lẽ chính là những tâm tư, tâm trạng của nàng Kiều khi Trao duyên.

Lời nhờ cậy khó nói của Thúy Kiều

Khi phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên, ta thấy qua hai câu thơ đầu, Nguyễn Du dường như đã để cho Thúy Kiều mở lời cùng em, có lẽ nàng đã phải lưỡng lự, đắn đo rất nhiều:

“Cậy em em có chịu lời
Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa”

Thúy Kiều đắn đo, lưỡng lự như vậy cũng là điều dễ hiểu. Vì ngẫm thấy trước nay, dù là mối quan hệ chị em có thân tình, gần gũi đến mức độ nào đi chăng nữa thì việc nhờ cậy người khác giúp đỡ mình trong chuyện tình cảm cũng khó lòng mở lời mà không tránh khỏi sự ngượng ngùng, khó xử. Nhưng vì có một niềm tin tuyệt đối dành cho Thúy Vân nên Kiều đã quyết định “cậy em” và cũng bày tỏ sự khẩn thiết nên mới đưa ra một yêu cầu lạ thường là Vân hãy “ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa”.

Phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên sẽ thấy yêu cầu của Kiều đã cho thấy nàng rất nghiêm túc và vấn đề Kiều sắp nói ra hẳn phải rất hệ trọng. Kiều biết việc nhờ em trả nghĩa cho Kim Trọng cũng sẽ ít nhiều khiến Thúy Vân cảm thấy bối rối nhưng vì nếu không nói ra lúc này thì có lẽ chẳng còn nhiều cơ hội để thổ lộ với em cho thật rõ ràng và rành mạch. Thế nên, nàng mới bày tỏ sự chân thành và thiết tha đến như vậy.

Kiều mong em có thể hiểu và thông cảm cho nàng. Hơn nữa, là người một nhà, Vân hiểu rất rõ những hoàn cảnh mà Kiều phải đối diện. Vân cũng là người cảm nhận được ý nghĩa thiêng liêng của tình yêu mà chị có. Vân biết chị yêu thương gia đình như thế nào và cũng dành tình cảm sâu đậm cho Kim Trọng biết bao nhiêu.

Biết Kiều chấp nhận hi sinh tình yêu để giúp đỡ gia đình, Vân cũng sẽ phần nào hiểu được Kiều đau khổ đến nhường nào. Chính vì những điều đó mà tất cả những cố gắng mà Kiều thể hiện niềm mong muốn Vân sẽ là ân nhân giúp Kiều hoàn thành tâm nguyện trước khi xa gia đình. Vân ắt hẳn sẽ chú tâm lắng nghe Kiều chia sẻ. Khi phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên, ta thấy chính hành động và lời mở đầu rất khéo léo và chân thành của Kiều đã giúp Kiều có được sự tự tin hơn khi tiếp tục tâm sự với em về hoàn cảnh của mình:

“Giữa đường đứt gánh tương tư,
Keo loan chấp mối tơ thừa mặc em.”

Giữa lúc tình yêu mà Kiều và Trọng đang được xây đắp với rất nhiều niềm tin và hi vọng về một tương lai đẹp đẽ thì sóng gió ập đến. Vì thế mà Kiều phải chấp nhận cảnh “đứt gánh tương tư”. Bao nhiêu hi vọng, bao nhiêu ước hẹn tươi đẹp cũng vì thế mà hóa thành khói mây. Nhưng Kiều không bao giờ muốn nó tan biến nên đã nhờ em “chấp mối”.

Mặc dù trong lời nói, Kiều nói “mặc em” chọn lựa có giúp mình hay không nhưng thực sự nàng mong mỗi em gạt đầu đồng ý mong muốn của mình. Tình cảm lỡ làng như hoàn cảnh hiện tại, Kiều chắc chắn không bao giờ nghĩ đến, biến cố gia đình đối mặt, Kiều cũng không mong ai sẽ gánh vác thay.

Nhưng chuyện nàng không nghĩ đến lại xảy ra, Kiều vẫn không hối hận chuyện mình đã đứng ra hi sinh cho gia đình. Lúc này điều nàng cần nhất vẫn là mong Vân san sẻ với tâm tư trĩu nặng trên đôi vai mình. Đó là giúp nàng tiếp bước mỗi duyên tình dang dở.

Những hồi tưởng của Kiều về mối tình đẹp

Lời mở đầu khó nói rồi đã có thể được bày tỏ cùng em, Kiều tiếp tục chia sẻ với Vân những điểm mốc trong cuộc đời mà mình đã trải qua:

“Kể từ khi gặp chàng Kim,
Khi ngày quạt ước khi đêm chén thề
Sự đâu sóng gió bất kì
Hiếu tình khôn lẽ hai bề vẹn hai.”

Trong tình yêu, một khi đã tin rằng đối phương là một nửa yêu thương của mình thì ai cũng muốn cùng họ có một tương lai tươi đẹp và một kết thúc đẹp đẽ. Kiều cũng không ngoại lệ khi có một tình yêu thật đẹp, tình cảm giữa nàng và chàng Kim đã đạt đến độ “ngày quạt ước”, “đêm chén thề”.

Ngay từ khi gặp gỡ thì cả Kiều và Trọng đều nhận thấy là giữa họ “tình trong như đã” dù “mặt ngoài còn e”. Thiện cảm dành cho đối phương ngày một lớn hơn để kết tinh thành tình yêu lứa đôi – một thứ tình cảm rất đỗi thiêng liêng và đáng quý trong đời. Cũng như những người đang hạnh phúc trong tình yêu đôi lứa, Thúy Kiều và Kim Trọng đã cùng nhau ước hẹn, thề nguyện được gắn bó cùng nhau đến cuối con đường duyên tình đẹp đẽ...

Tuy nhiên cuộc đời vốn có nhiều điều bất ngờ mà con người lại không có khả năng đoán biết trước được. Bản thân Kiều cũng rơi vào hoàn cảnh đó, chỉ có điều, “sóng gió” mà nàng đối diện lại đến quá thành tình, nhất là khi Kiều đang vừa bước vào ngưỡng cửa đầy mộng ước của tình yêu đầu đời. Bàn tay số mệnh đúng là đã phủ phàng với người con gái đầu lòng họ Vương ấy. Có đến trong mơ, nàng cũng không thể tưởng tượng nổi mình phải đứng trước sự lựa chọn giữa hiếu và tình.

Dĩ nhiên chọn cái nào thì Kiều cũng không đành lòng với điều còn lại. Đến cuối cùng, lấy đạo hiếu làm đầu, Kiều chấp nhận bỏ dở chuyện tình yêu để gia đình được yên ổn. Và khi phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên, người đọc sẽ nhận thấy Kiều cũng rất đau xót khi phải giã từ mối tình như hoa như mộng của mình. Thế nên, nàng quyết định nhờ cậy em gái thay nàng nối duyên với chàng Kim. Có như vậy, tấm lòng hiếu thảo và ân tình sâu đậm của Kiều mới “hai bề vẹn hai”.

Những dấu mốc Thúy Kiều đi qua cho thấy đôi khi con người không thể phản kháng trước sự chuyển vận của số phận. Mới đây thôi, gia đình nàng còn ấm êm hạnh phúc, nàng còn cùng chàng Kim thề nguyện ước hẹn nhưng giờ đây nàng phải bắt đầu những tháng ngày sống xa gia đình và xa cả người nàng hết mực thương yêu. Thế nhưng, chính những dấu mốc ấy lại cho ta thấy sự tinh thần trách nhiệm của Thúy Kiều đối với cả gia đình lẫn người yêu.

Những lý lẽ thuyết phục Vân nhận mỗi lương duyên

Cuối cùng, Kiều đã đưa ra những lý lẽ để có thể thuyết phục em gái chấp nhận lời nhờ cậy của mình:

“Ngày xuân em hãy còn dài
Xót tình máu mủ thay lời nước non.
Chị dù thịt nát xương mòn,
Ngậm cười chín suối hãy còn thơm lây.”

Khi phân tích 12 câu đầu bài trao Duyên, ta thấy những gì cần tâm sự, tỏ bày, Kiều đã trút hết nỗi lòng để nói, để thổ lộ cùng em gái. Giờ phút ngắn ngủi còn lại, Kiều chỉ mong em hãy “xót tình máu mủ” mà chấp thuận tâm nguyện của Kiều đón nhận mỗi duyên với chàng Kim. Không những vậy, Kiều còn đem cả cái chết để khẳng định sự mãn nguyện, “dù thịt nát xương mòn” thì Kiều vẫn “ngậm cười chín suối”.

Phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên, ta cũng thấy tuổi đời của Kiều không nhiều nhưng ở thời điểm đáng lẽ vẫn có thể sống yên bình trong tình thân và tình yêu thì Kiều lại phải hi sinh thân mình. Để rồi những tháng ngày tiếp theo, nàng cũng không chắc mình sẽ vui vẻ, hạnh phúc. Đau khổ đầu đời đó, Kiều chấp nhận mà không có một chút oán giận và dù về sau có đau khổ thế nào đi chăng nữa. Nếu Vân giúp nàng hoàn thành ý nguyện, Kiều cũng sẽ phần nào yên lòng hơn. Có lẽ đến đây, với những lời lẽ mà Kiều đã dùng hết ruột hết gan để thuyết phục em, Vân khó đành lòng mà làm Kiều thất vọng.

Đánh giá đoạn trích khi phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên

Về nội dung, đoạn trích “Trao duyên” đã cho thấy sự chua xót của Nguyễn Du trước hiện thực cuộc đời của những người con gái giàu đức hi sinh như Thúy Kiều. Nàng chấp nhận lựa chọn một hướng đi mà nàng biết chắc là không hề tươi sáng cho cuộc đời của mình chỉ để mong mang lại hạnh phúc cho những người nàng thương yêu. Bên cạnh đó, tác giả cũng bày tỏ thái độ phê phán xã hội coi trọng đồng tiền hơn chân lí và giá trị con người, nhất là nó còn đẩy con người đến chỗ cùng đường không lối thoát.

Về nghệ thuật, Nguyễn Du đã cho thấy tài năng trong việc lựa chọn hình thức độc thoại nội tâm để bộc bạch những tâm tư, nỗi niềm chất chứa trong lòng Kiều. Đặc biệt, khi phân tích 12 câu đầu bài Trao duyên, ta thấy thông qua nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật, nhà thơ đã tạo dựng cho nhân vật của mình những nét đẹp về tâm hồn rất đáng trân trọng.

Kết bài: Tóm lại, với 12 câu thơ mở đầu trong đoạn trích “Trao duyên”, tác giả đã cho thấy ở Kiều không chỉ có sự hiếu thuận của một đứa con trong gia đình mà còn có sự ân nghĩa của một người con gái trong tình yêu. Đó chính là những phẩm chất quý giá góp phần làm bức chân dung về nhân vật Thúy Kiều thêm hoàn hảo bên cạnh những nét đẹp tuyệt mỹ về ngoại hình.

Phân tích lời nhờ cậy thuyết phục Thúy Kiều khi Trao duyên trong 12 câu thơ đầu Văn 10 hay nhất mẫu 3

Đại thi hào Nguyễn Du (1765 - 1820) tên chữ là Tố Như là một thiên tài văn học, niềm tự hào của dân tộc Việt Nam. Tên tuổi của Nguyễn Du gắn liền với "Truyện Kiều", một trong những tác phẩm nổi tiếng trong sự nghiệp sáng tác của ông. Được viết dựa trên cốt truyện của "Kim Vân Kiều truyện", "Truyện Kiều" phản ánh sinh động xã hội thời đại của tác giả, một xã hội mục nát bất công, nhấn chìm dồn ép nhân dân vào bước đường cùng.

Đoạn trích “Trao duyên” đã nói lên nỗi lòng đau xót của Thúy Kiều khi phải trao mối tình mặn nồng giữa nàng và Kim Trọng cho Thúy Vân, cũng là phần mở đầu cho cuộc đời đầy đau khổ của Thúy Kiều. Và đặc sắc nhất có lẽ là 12 câu thơ đầu. Chỉ 12 câu nhưng sao như tiếng nấc uất nghẹn ngào.

“Cậy em em có chịu lời
Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa”

Thúy Kiều đã dùng những lời lẽ chân tình, thuận hậu để nói chuyện với Thúy Vân. Từ “cậy” được sử dụng thật đặc sắc, là “cậy” chứ không phải “nhờ”, người được “cậy” khó lòng từ chối. Thúy Kiều đã đặt hết niềm tin tưởng của mình vào Thúy Vân và Thúy Vân không thể thoái thác được và phải “chịu lời”. Kiều đã đặt Vân lên vị trí cao hơn, hạ mình xuống như để van nài, kêu xin. Không có người chị nào lại xưng hô với em mình bằng những từ ngữ tôn kính chỉ dùng với bề trên như “thưa, lạy”. Kiều muốn chuẩn bị tâm lý cho Vân để đón nhận một chuyện hệ trọng mà nàng chuẩn bị nhờ cậy em bởi nàng hiểu rằng việc mà nàng sắp nói ra đây là rất khó khăn với Vân và cũng là một việc rất tế nhị:

“Hờ môi ra những thẹn thùng
Đề lòng thì phụ tấm lòng với ai”

Từng từ được thốt ra đều được nhân vật cân nhắc kỹ càng, chọn lọc, Nguyễn Du đã sử dụng những từ ngữ rất “đắt”. Cái hay, cái sắc của từ ngữ cũng chính là cái tinh tế trong thế giới nội tâm mà Nguyễn Du muốn diễn tả. Sự chọn lọc chính xác ấy cho ta thấy Kiều đã suy nghĩ rất nhiều, rất kỹ rồi mới quyết định trao mỗi nhân duyên mà nàng đã từng mong ước sẽ “đơm hoa kết trái”, mỗi nhân duyên mà nàng mong ước sẽ được lâu bền lại cho Thúy Vân:

“Giữa đường đứt gánh tương tư
Keo loan chấp mối tơ thừa mặc em”

“Gánh tương tư” là của chị, tình yêu sâu nặng là của chị nhưng giờ giữa đường lại “đứt gánh” còn đâu. Tơ duyên là của chị, khi đến với em nó đã là “tơ thừa”. Chị hiểu em tuổi còn trẻ có thể chưa biết đến tình yêu. Đáng lẽ em còn được hưởng bao mật ngọt của tình yêu nhưng xin em hãy xót người chị bạc mệnh này mà đáp nghĩa cùng chàng Kim. Ôi! Lời của Kiều thật thống thiết. Cái bản khoán của Kiều là bản khoán cho Kim Trọng phải lỡ làng nhân duyên. Cái day dứt của Kiều là day dứt cho Thúy Vân phải “chấp mối tơ thừa” của mình. Từ “mặc” sử dụng ở đây không phải là mặc kệ em, mặc cho ra sao thì ra mà có nghĩa là Kiều muốn phó thác, giao phó trách nhiệm lại cho Thúy Vân, tin tưởng tuyệt đối vào sự cậy nhờ của mình nơi Vân.

“Kê từ khi gặp chàng Kim
Khi ngày hẹn ước khi đêm chén thề”

Từ “khi” được lặp lại ba lần như muốn nhấn mạnh tình cảm mà Kiều dành cho Kim Trọng nào đâu phải tình cảm một sớm một chiều. Những kỉ niệm đẹp giữa nàng và Kim Trọng như sống lại trong những câu thơ “ngày hẹn ước, đêm chén thề”. Câu thơ ẩn chứa những tình cảm ngọt ngào, những niềm vui nhưng cũng nghe như tiếng nấc nghẹn của Thúy Kiều, những kỉ niệm đẹp ấy sẽ kết thúc, chỉ còn lại chuỗi ngày bi thảm tiếp sau.

“Sự đâu sóng gió bất kì
Hiếu tình khôn lẽ hai bề vẹn hai”

“Sóng gió bất kì” là khi Kim Trọng về quê chịu tang chú, gia đình Kiều bị mắc oan, cha và em Kiều bị bắt, Kiều phải bán mình chuộc cha và em. Những biến cố xảy ra liên tục, đẩy Kiều vào chỗ bế tắc, là người chị cả, Kiều phải hi sinh bản thân mình để gia đình được đoàn tụ, êm ấm, bởi lẽ: “Có ba trăm lạng việc này mới xuôi”.

Chữ Hiếu là một phạm trù đạo đức trong đạo Nho, vì hiếu con người ta phải dẹp bỏ tình riêng, là một quan niệm đạo đức phổ biến của người xưa. Và Kiều cũng thế,

nàng không bao giờ cho phép mình trở thành người con bất hiếu. Nàng đã chôn vùi tình cảm riêng tư để báo hiếu cho cha mẹ:

“Nỗi riêng riêng những bâng hoàng
Dầu chong trắng đĩa lệ tràn thấm khăn”

Khi đã quyết định bán thân chuộc cha và em, Kiều lại nhớ đến Kim Trọng, nàng tự thấy mình là người phản bội, không xứng đáng với chàng:

“Thề hoa chưa ráo chén vàng
Lỗi thề thôi đã phụ phàng với hoa”

Ở đời, phàm, người ta thường hy sinh tất cả mọi thứ vì tình yêu. Là người ai chẳng khát khao được gắn bó với người mình yêu. Và ở người con gái đa sầu đa cảm như Kiều thì khát vọng ấy lại càng mạnh mẽ gấp bội, vì tình yêu nàng đã từng vượt qua cả lễ giáo phong kiến khát khe nhất để “xăm xăm băng lối vườn khuya một mình”. Vạy mà giờ Kiều lại đành lòng vứt bỏ, thật đau đớn xiết bao! Nhưng vì:

“Duyên hội ngộ, đức cù lao
Bên tình bên hiếu bên nào nặng hơn?”

Có lẽ chỉ có những người con gái mang trong mình trái tim bao dung như Thúy Kiều mới đủ sức mạnh để làm những việc tưởng chừng khó khăn nhất như thế!

Sợ chưa thuyết phục được em, Kiều đã dùng hết lý lẽ, sự tinh táo nhất của lý trí để trải lòng cùng em:

“Ngày xuân em hãy còn dài
Xót tình máu mủ thay lời nước non”

Đúng vậy, Thúy Vân còn trẻ, còn nhiều thời gian vun đắp cho tình cảm riêng tư nên xin hãy nhận lời chị kết duyên cùng chàng Kim. Để thêm thuyết phục và Vân không thể chối từ, Kiều đã đem “tình máu mủ” ra để cầu xin Vân. “Máu chảy ruột mềm” còn gì thiêng liêng hơn tình chị em gắn bó, ruột thịt. Em hãy giúp chị thay “lời nước non” cùng chàng. Kiều cũng đã đặt mình vào địa vị của Vân, phải kết duyên cùng người mình không quen biết, mà còn là người yêu của chị mình, ta có thể cảm nhận ở đây Thúy Vân là người thiệt thòi nhất...

Tuổi của Kiều và Vân xấp xỉ nhau “xuân xanh xấp xỉ tới tuần cập kê” thế nhưng đối với Kiều giờ đây, tuổi xuân của nàng đã kết thúc. Khoảng thời gian xuân xanh đẹp đẽ giữa nàng và Kim Trọng nay chỉ còn là những kỉ niệm mà không có tương lai. “Trao duyên” cho em, nghe thật kì lạ nhưng trong hoàn cảnh của Kim, Vân,

Kiều thì đây là một việc không khó hiểu trong xã hội phong kiến ngày xưa. Những dòng nước mắt không thể chảy ra nhưng cứ âm ỉ, phảng phất trong từng câu, từng chữ... Nỗi đau đớn đên xé lòng nhưng vẫn phải dẫn xuống, kìm nén để nói những lời trao duyên cho em. Thật đau xót thay! Chữ Tình đối với Kiều vô cùng quan trọng, thế nhưng nàng lại từ bỏ nó để làm tròn chữ Hiếu. Mất đi tình yêu đối với nàng là mất đi tất cả. Nói đến đây Kiều tưởng như cuộc đời mình đã kết thúc, không còn gì để luyến tiếc, níu giữ:

“Chị dù thịt nát xương mòn
Ngậm cười chín suối hãy còn thơm lây.”

Bản thân phải hi sinh, Kiều không đắn đo thiệt hơn, nhưng khi nhờ cậy đến em gái thì đó là một cái ơn lớn đối với nàng. Cho nên lời nhờ cậy của Kiều thật thiết tha, lời cảm tạ của Kiều thật sâu sắc, cảm động. Xét về ngôn từ thì lời nói của Kiều khẩn thiết mà vẫn đúng mực, kêu nài mà vẫn chí nghĩa chí tình. Nhờ cậy thì vịn đến tình máu mủ ruột thịt. Cảm tạ thì đề cao ơn nghĩa của Thúy Vân và nói đến sự bạc mệnh của mình. Kiều quả thật là người “sắc sảo mặn mà”.

Kiều đã hi sinh tất cả, kể cả cuộc đời nàng đang độ xuân xanh vì gia đình. Thúy Vân dù có vô tư đến đâu cũng có thể hiểu nỗi đau và sự hi sinh quá lớn của chị nên chắc chắn rằng nàng không thể khước từ và chỉ ngậm ngùi đồng ý nhận duyên từ chị. Có lẽ vì thế nên ngay từ đầu chúng ta không nghe một lời đòi thoại nào của Vân mà chỉ nghe những lời thuyết phục, van nài và bộc bạch nơi Kiều. Vân đã chấp thuận.